

נפסלה צוואה שנחתמה בנסיבות שהעדים לחתימה היו שני עורכי דין באשדוד,

**בית המשפט לענייני משפחה באשדוד, פסל צוואה
למרות שהעדים לחתימה היו שני עורכי דין באשדוד,
לאחר שהתברור כי האח ניסה לנשל את אחיותו**

עו"ד אבי צoidר

נוגدت את הצוואה המשותפת משנת 1995, בה נקבע בין היתר כי ניתן לשנותה רק בהסכמה שני הוריהם. עורכי הדין הצביעו בחקירה הנדרית לקעקע את עדויותיהם של עורכי הדין שערכו את הצוואה, הרופאה הפסיכיאטרית והבן תוך חשיפת סתירות ביניהם.

השופטת ענת אלפסי קיבלה אחת לאותה את טענותיהם של באי כohan של האחים ופסקה כי הצוואה משנת 1995 היא צוואה משותפת והדרית ששונתה ללא הסכמת האב והוסיפה כי הבן חתום על הסכם בו נקבע כי הצוואה משנת 1995 היא הצוואה התקפה. השופטת קבעה כי לאחר שהרופא הפסיכיאטרי ברחה מבית האם לאור מחלת האחים, הבן ערך "מבחן צבאי סודי" לבצע בדיקה פסיכיאטרית חדשה ולהחתמת האם על הצוואה החדשה הפסולה.

השופטת פסקה כי הבן השפיע על אימנו השפעה בלתי הוגנת ואני זכאי לרשת אותה על פי צוואה זו משנת 2009 וכי עליו לשלם לאחיותו 30,000 שקלים בצוותם מע"מ עבור הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין.

עו"ד טOIDER אמר: "על אף הקושי לבטל צוואה שנערכה על ידי שני עורכי דין ואשר אף נתמכה בחותות דעת פסיכיאטרית מקידימה, בית המשפט ירשה, ואפילו באמצעות עורך דין ומיניפולציות פסולות להשתלטות על פסק דין זודק מאין ממש. הוכחה כי ירשו, ואפילו באמצעות עורך דין ופסיכיאטר, לא בהכרח יציחו, וכי אדם אשר ניסו לגוזל לו את ירושת הוריו יכול להסתיע ביצוג משפט הולם כדי להוציא את הצדך לאור".

השופטת ענת אלפסי קיבלה את טענותיהם של עו"ד אבי טOIDER ועו"ד שמוליק רוזן ממרדרון, בגין כוחם של שלושת האחיהות, שהתגנגו לניסיון האח לנשל אותן מירושת הוריהם ולהוריש להן 10 שקלים בלבד לכל אחת מהן. בשנת 1995, ההורים ערכו צוואה משותפת לפיה ההורים מורישים לבן מבנה תעשייתי באזורי התעשייה באשדוד, לאחת הבנות את דירת המגורים ואילו לשתי הבנות הנותרות סכום כספי זהה כל אחת. בצוואה זו נקבע כי שני הוריהם יעשנה רק בהסכמה שני ההורים.

בשנת 2009 האם חתמה על צוואה חדשה ביזמת האח, ושנערכה ע"י שני עורכי דין ששימשו כעדים, תוך שהם מסתמכים על חוות דעת פסיכיאטרית מקידימה לפיה האם צוללה בדעתה. בצוואה זו נכתב כי האם מוריישה לבנה את כל רכושה ומוריישה לכל אחת מהבנות 10 שקלים בלבד. הצוואה החדשה זו נעשתה למורת שבאותה עת האב, אשר היה אמור לאשר את השינוי בצוואה, היה חסוי לאחר שמוונה לו אפטרופוס, ולא יכול היה ע"פ החוק לעשות כן.

ארבע שנים לאחר פטירת האב, הצדדים למסacon חתמו על הסכם משפטי בו נקבע כי הצוואה המשותפת משנת 1995 היא הצוואה התקפה היחידה של המנוח ושל האם, שהייתה עדין בחיים באותה העת, תוך שהיא מסתיר את הצוואה משנת 2009. לפטען, ולאחר שהאם הלכה לעולמה, הבן שלף את הצוואה משנת 2009 וביקש למסחה, על פייה הוא היורש היחיד של כל העיבורן בלבד אותו 30 שקלים שצווו לאחיותו.

האחים עתרו לבית המשפט לענייני משפחה וטענו באמצעות עורך דין, כי הבן היה מעורב באופן ממש בעריכת צוואה זו והשפעה על אם השפעה בלתי הוגנת. הם הציגו בבית המשפט את הסכם משנת 2013 וטענו כי הצוואה לפיה הוא יורש היחיד